

DZIEŃ MISYJNY W LISTOPADZIE MSZA ŚWIĘTA

Wprowadzenie

Przeżywamy oktawę Uroczystości Wszystkich Świętych – czas swoistych rekolekcji i refleksji nad świętością własnego życia, czas zadumy nad przemijaniem i modlitwy za naszych bliskich zmarłych. W tych dniach, jak i w całym listopadzie, modlimy się też w intencji wyznaczonej przez papieża: za dzieci żyjące na ulicach, osierocone i cierpiące w wyniku wojen, aby miały dostęp do edukacji i mogły na nowo doświadczyć bliskości rodziny. Weźmy sobie szczerze tę intencję do serca i dołączmy do naszych prywatnych, z którymi przybyliśmy na tę Eucharystię.

Uznając nasze grzechy i zaniedbania dobra, przepraszajmy za to, że wciąż za mało jest świętości w naszym życiu.

Modlitwa powszechna

Do Ciebie, Panie, zanosimy nasze prośby, w których polecamy cały Kościół.

1. Módlmy się za papieża Franciszka, wszystkich biskupów i kapłanów, aby nieustrudzenie przypominali światu o misyjnym posłannictwie Kościoła.

Ciebie prosimy...

2. Módlmy się za naszych misjonarzy, aby z gorliwością służyli tym, do których zostali posłani i pomagali im poznać prawdziwe oblicze Boga.
3. Módlmy się za dzieci cierpiące z powodu wojen, chorób, samotności, odrzucenia, aby znaleźli się dorośli, którzy zaopiekują się nimi, by mogły doświadczyć bliskości rodzinnego ciepła i zawsze czuć się kochane i chciane przez Niebieskiego Ojca.
4. Módlmy się za róże różańcowe w naszej parafii, aby wszystkie, w duchu odpowiedzialności za misję głoszenia Ewangelii całemu światu, angażowały się w modlitwę, ofiarę i konkretną pomoc w ramach Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Dzieła Misyjnego Diecezji Tarnowskiej.
5. Módlmy się za tych, którzy odeszli już z tego świata, szczególnie za naszych bliskich zmarłych i zmarłych misjonarzy, a także członkinie i członków róż różańcowych, aby Bóg w swoim miłosierdziu przyjął ich do grona świętych.
6. Módlmy się za nas samych, nasze rodziny i całą naszą parafię, aby nigdy nie zabrakło nam miłości, wzajemnego szacunku, dialogu i wybaczenia.

Boże Ojcze, który troszczysz się o wszystkie swe dzieci, prosimy, byś wysłuchał naszych prośb. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

NABOŻEŃSTWO MISYJNE

Papieska intencja modlitewna:

Aby dzieci, które cierpią – żyjące na ulicach, ofiary wojen, osierocone – miały dostęp do edukacji i mogły na nowo doświadczyć bliskości rodziny.

Wprowadzenie (wierni siedzą)

Uroczystość Wszystkich Świętych, której oktawę aktualnie przeżywamy, kieruje nasze spojrzenie na życie niezamarnowane, życie wypełnione szczęściem, życie, które osiągnęło już swoją pełnię w Bogu. Przypominamy sobie w tych dniach historię ziemskiego życia świętych i błogosławionych, ale też tych wszystkich, którzy już odeszli z tego świata, a od których sami doświadczyliśmy dobra; tych, którzy byli niejako „Bożym dotykiem” w naszym życiu. Dziękujemy za nich i ich świadectwo, a tym, którzy tego jeszcze potrzebują, ofiarujemy dar odpustów na warunkach podanych przez Kościół. Jednym z nich jest modlitwa w intencjach wyznaczonych przez ojca świętego.

Listopadowa intencja modlitewna obejmuje dzieci żyjące na ulicach, osierocone i cierpiące w wyniku wojen. Modlimy się w tym miesiącu, aby miały one dostęp do edukacji i mogły na nowo doświadczyć bliskości rodziny. Wskazując na tę właśnie intencję papież Franciszek wyjaśnia, że „wciąż mamy miliony chłopców i dziewczynek, które cierpią i żyją w warunkach zbliżonych do niewolnictwa. To nie liczby: to istoty ludzkie z imieniem, z własnym obliczem, z tożsamością daną im przez Boga. Zbyt często zapominamy o naszej odpowiedzialności i przymykamy oczy na wyzysk tych dzieci, które nie korzystają z prawa do zabawy, do nauki, ani do marzeń. Nie są również otoczone ciepłem rodzinnym. Każde dziecko zepchnięte na margines, porzucone przez rodzinę, pozbawione nauki w szkole, bez opieki medycznej, jest krzykiem! To krzyk wznoszący się do Boga i oskarżający system, który my dorośli zbudowaliśmy. Porzucone dziecko to nasza wina. Nie możemy dłużej pozwalać na to, aby dzieci czuły się samotne i opuszczone; powinny mieć możliwość zdobycia wykształcenia i czuć miłość rodziny, aby wiedzieć, że Bóg o nich nie zapomina”.

Zastanawiając się w tych dniach nad drogą świętości naszego własnego życia, czyli naszej intymnej zażyłości z Bogiem, która może przejawiać się w świecie na różne sposoby, pomyślmy też o tych dzieciach, na które wskazuje papież Franciszek. Pozwólmy, aby nasze życie stało się „dotykiem Boga” w ich życiu.

Adoracja (wierni klęczą)

Pieśń: Wielbić Pana chcę

Jezu, w Hostii utajony! Klęcząc przed Tobą myślimy szczególnie o dzieciach cierpiących z powodu wojen, osieroconych, żyjących na ulicy, bez marzeń i perspektyw na przyszłość. Chcemy Ci dziękować za ludzi, którzy spieszą im z pomocą, przepraszać za nasze przewinienia, jak i przedstawiać nasze prośby:

Dzięki Ci składamy!

- Za wszystkich, którzy dostrzegają biedę najmłodszych tego świata i z wielkim zaangażowaniem apelują o poprawę ich bytu, narażając się nierzadko na odrzucenie i wyśmianie,
- za tych, którzy swoją zażyłość z Bogiem przekładają na misyjne zaangażowanie i tworzą Kościół kochający i pomocny,
- za misjonarzy, którzy z radością głoszą każdemu napotkanemu człowiekowi Dobrą Nowinę o byciu chcianym i kochanym przez Boga.

Jezu Chryste! Przepraszamy Cię za każde zło przez nas uczynione, wypowiedziane i pomyślane:

Panie, zmiłuj się nad nami!

- Za to, że nie zawsze jesteś na pierwszym miejscu w naszym życiu,
- za naszą obojętność na cierpienie, krzywdę i niesprawiedliwość, jakich często doświadczają dzieci w krajach misyjnych,
- za to, że nie wszyscy kapłani, osoby konsekrowane i wierni świeccy są zainteresowani pracą misjonarzy i nie promują życia Kościoła misyjnego wśród dzieci.

Panie nasz! Na klęczkach prosimy Cię, wołając:

Chryste, usłysz nas!

- Niech ten listopadowy czas będzie dla nas okazją do zbliżenia się do Ciebie i refleksji nad świętością naszego życia w świetle Twojej świętości,
- niech nigdy nie zabraknie ludzi wrażliwych na cierpienia i potrzeby najmłodszych, którzy będą dla nich dotknięciem Twojej dobroci i świętości,
- niech nasz zapał ewangelizacyjny zaczyna się zawsze od zjednoczenia z Tobą, niech znajduje wyraz w promocji współpracy misyjnej wśród dzieci, młodzieży i dorosłych.

Pieśń: Niechaj sławią Cię narody

(Chwila ciszy. Po niej można zaśpiewać *Litanie misyjną*, patrz *GE 2/2010*, s.33 lub wykorzystać *Modlitwę powszechną z mszy św.*, jeśli nie była wykorzystana.)

Modlitwa:

Panie Jezu, Ty dałeś nam przykład, jak kochać Boga i drugiego człowieka. Spraw prosimy, byśmy w naszym życiu z coraz większym zapałem realizowali te dwa przykazania na naszej drodze ku wieczności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Dorota Dzieńska